

ȘTIAȚI CĂ ...

Nu există aer în spațiul cosmic. Pe măsură ce Pământul rămâne în urma ta, stratul de aer din ce în ce mai subțire. În momentul în care ajungi în spațiul cosmic – la o înălțime de 400 km – aerul a disparut cu totul. Spațiul cosmic e un vid. Fragmentele zburătoare pot să ucidă un astronaut neprotejat – dacă până atunci a scăpat de caldura excesivă, frig sau radiații. Este primejdios să fii acolo sus!

Cosmonautul Alexei Leonov a pășit pentru prima oară în spațiu în 1965. El a plutit în spațiu timp de 20 de minute înainte de a intra din nou în mica navă spațială Voskod 2.

Poți sări mai sus pe Luna. Când se află pe Lună, astronauții pot să alerge și să sară cu mult mai departe decât pe Pământ. Aceasta se întâmplă pentru că gravitația este cu mult mai slabă. Când te afli pe Lună, greutatea ta este de șase ori mai mică decât greutatea ta de pe Pământ.

În 1865, Jules Verne a scris o carte cu titlul „De la Pământ la Lună”. El nu și-a dat seama că pe Lună nu există aer! Pentru că nu există gravitație în spațiul cosmic, astronauții folosesc centuri când dorm sau când merg la toaletă. Apa ar inunda totul, așa că toaleta funcționează prin aspirare.

În spațiul cosmic trăiesc oameni. Începând cu anul 1971, la bordul stațiilor spațiale au trăit oameni pentru scurte perioade. Aceste stații se află pe orbite la 400 km deasupra Pământului. Stația spațială Mir, care înseamnă pace, se află pe orbită din anul 1986.

Astronauții au nevoie de programe precise de lucru și odihnă pentru că viața în spațiul cosmic să li se pară normală. Ei fac exerciții fizice cel puțin două ore pe zi ca să-și întrețină mușchii într-o stare bună. Americanii s-au aflat la bordul stației Mir.

Primul om care a pătruns în spațiu a fost un pilot rus, Iuri Gagarin. În anul 1961, mica lui navă spațială s-a deplasat pe o orbită în jurul Pământului înainte de a intra în atmosferă.

Material cules de prof. Lăzărescu Romanța